

«Ανοιγμα» στην ομογένεια και επιστολική ψήφος

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Δεν γνωρίζω ποια εξήγηση μπορεί να δώσει η ελληνική πολιτεία στους ομογενείς του Καναδά για μια «αμέλεια» 41 ετών. Τόσα είναι τα χρόνια από το προηγούμενο ταξίδι εν ενεργεία Έλληνα πρωθυπουργού στη χώρα με τους 270.000 Ελληνοκαναδούς. Εκτός από την εμπάθυνση των διμερών σχέσεων, η επίσκεψη του Κυριάκου Μητσοτάκη έσπασε την απομόνωση της ελληνοκαναδικής κοινότητας, καθώς ο πρωθυπουργός γιόρτασε την εθνική επέτειο στα δύο μεγαλύτερα κέντρα του ελληνισμού της χώρας, το Μόντρεαλ και το Τορόντο.

Ίσως μία δικαιολογία να είναι ότι η εσωτερική πολιτική συγκυρία δεν είναι ποτέ καλή για τέτοια ταξίδια, τα οποία όσο πιο φορτισμένο είναι το πολιτικό κλίμα, τόσο μεγαλύτερη πολυτέλεια θεωρούνται. Αλλά η διασπορά διατηρεί μια ιδεατή εικόνα για την Ελλάδα, που ευνοεί τον πατριωτισμό και λειαινεί τις κομματικές γωνίες. Θυμάμαι έναν εξέχοντα για την ανιδιοτελή προσφορά του Ελληνοαμερικανό, τον Νίκο Μούγιαρη, να εξανίσταται σε ένα πάνελ για τη διασπορά στο Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών με αφορμή το θέμα της ψήφου των ομογενών. Ήταν ριζικά αντίθετος στις σχετικές υποσχέσεις, υπό τον φόβο ότι αυτό θα όξυνε τα πολιτικά πάθη, υπονομεύοντας την ενότητα της κοινότητας.

Καθώς ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του προσπαθούν να προωθήσουν την επιστολική ψήφο, και όσο και αν μπορεί να ελπίζουν πως θα ωφεληθούν στις κάλπες επειδή η δική τους κυβέρνηση εισήγαγε τη νομοθεσία, υπάρχει μια λεπτή γραμμή που δεν πρέπει να υπερβούν, και αυτή είναι η εικόνα ότι προσπαθούν να προσεταιριστούν τις ψήφους της διασποράς. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός ήταν προσεκτικός όταν, καλώντας τους Έλληνες του Καναδά να αξιοποιήσουν την επιστολική ψήφο για

να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα, σημείωσε τη σημασία των ευρωεκλογών όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά ακόμη και για τον Καναδά, ως σημαντικό εταίρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιχειρηματολόγησε μάλιστα ότι ένα ικανοποιητικό ποσοστό συμμετοχής θα έδινε το έναυσμα στην επιφυλακτική αντιπολίτευση να αποδεχθεί την υιοθέτηση της επιστολικής ψήφου και στις εθνικές εκλογές.

Αλλά δεν ήταν όλοι το ίδιο προσεκτικοί. Ως μη ώφειλε, ο αρχιεπίσκοπος Καναδά Σωτήριος, ο οποίος είχε κεντρικό ρόλο στην κοινή εμφάνιση των δύο πρωθυπουργών στο Τορόντο, έπλεξε το εγκώμιο του Έλληνα πρωθυπουργού για τον τρόπο που μεταρρύθμισε το... κόμμα του, προκαλώντας αμηχανία στο

Η διασπορά διατηρεί μια ιδεατή εικόνα για την Ελλάδα, που ευνοεί τον πατριωτισμό και λειαινεί τις κομματικές γωνίες.

κοινό. Ήταν μια παραφωνία που θα ήταν κρίμα να επισκιάσει το γεγονός ότι οι μεγαλύτερες οργανώσεις της ομογένειας συνεργάστηκαν για να οργανώσουν μια ιδιαίτερα απαιτητική εκδήλωση ή την επιτυχία του πρωθυπουργού στο να προσεγγίσει συναισθηματικά μια παραμελημένη από την ελληνική πολιτεία κοινότητα. Και είναι χαρακτηριστικό ότι το περισσότερο χειροκρότημα το εισέπραξε όταν είπε ότι η κληρονομιά που θα ήθελε να αφήσει είναι μια χώρα της οποίας οι νέοι δεν θα φεύγουν στο εξωτερικό από ανάγκη, αλλά μόνον αν το θέλουν, από επιλογή.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια εξωτερικού στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**.